

VĚTRNÍK

Ročník XXXIV.

Středa 15. října 2003

*Jak tak koukám na tu detektivku,
vrahem je určitě režisér...*

9:00	seminář	malý sál
11:00	přípravný výbor	kuřárna
13:00	příjezd Libochovice	
13:30	loučení Sadská	malý sál
14:00	dechovka	před divadlem
14:30	vítání Libochovice	městský úřad
15:00	vítání Libochovice	před divadlem
16:00	Vražda v Klášterní ulici Velká Bystřice	velký sál
19:30	Vražda v Klášterní ulici Velká Bystřice	velký sál
21:30	zasedání poroty	kuřárna
22:30	společenský večer	hasičovna

Recenze

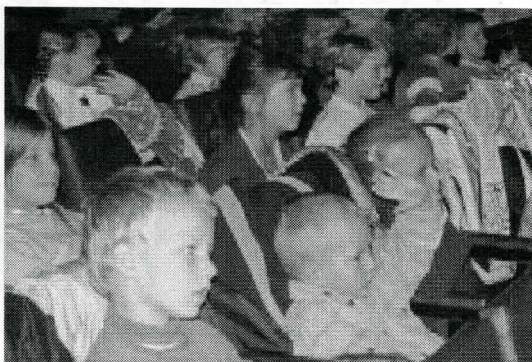
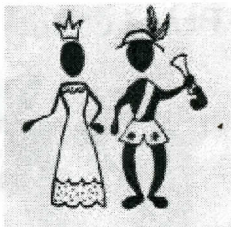
O nezbedné princezně, autorky a režisérky Ireny Kozákové souboru J. K. Tyla Meziměstí

Lze pozitivně hodnotit rozhodnutí autorky i souboru tvůrčím způsobem přistoupit k jedné z "Praštěných pohádek" Josefa Lady, v nichž je všechno naruby. Přitom základní pohádkový étos je zachován: dobro zvítězí. V tomto smyslu lze konstatovat, že předloha patří k tomu lepšímu, co a jak se v současné době dětem předkládá.

Autorka musela předlohu připravit pro rozsah uceleného představení pro děti. Proto rozvádí původní příběh o další situace či dialogy. Ne však vždy ve stejné kvalitě. Mezi osvědčené „veselé“ výstupy patří dialog s nahluchlou starou princeznou, zesměšnění ješitného kouzelníka, ovládnutí loupežníků ráznou holkou atd. – to vše v duchu původní Ladovy pohádky. Minimum dramatických situací je však leckde nahrazeno mnohomluvností.

Soubor svým temperamentním přístupem a ve většině hereckých výkonů pak svou

bezprostředností, upřímností a přesvědčivostí při vytváření postav a řešení situací udělal nejen něco pro děti, ale také pro sebe. Slabiny předlohy v řešení dramatických situací

a jednání postav však režisérka (autorka) v některých případech řeší zvýšenou razancí vnějšího projevu herců, tj. v gestu, mimice i pohybu, který neodpovídá vždy zcela charakteru postav a vzájemným vztahům.

Tempo představení a časová délka jednotlivých jednání jsou v souladu s vnímavostí dětí předškolního a raně školního věku (původně totiž bylo avizováno 90 minut bez přestávky!).

Sympatickým ry-

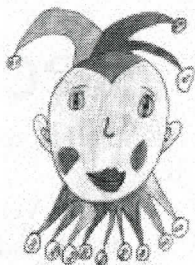

sem inscenace je způsob aktivní spolupráce s dětským publikem, který je prováděn s patřičnou mírou vkusu. Při otázkách klade-ných dětem je v pozitivním smyslu počítáno s jejich fanděním či antipatiemi k hrdinům či antihrdi-nům příběhu.

Za nejchoulostivější problém inscenace považují určité překročení míry vkusu, v některých případech, při vytváření kontaktů s dětským pu-

blikem. Týkají se estetického a poetického poslání divadla pro děti. Podstatou dětské přirozenosti je veselost, hravost, ne však komika vyráběná dospělými pro jejich veselí a smích za každou cenu. Mám na mysli například některé výrazy koktavosti jednoho z loupežníků vyložené jeho kolegy jinak (kaka.... kakat.... karty, sere....sere....serenáda, atd.), případně rýmy : blíž – blít, v řiti – řítí, atd.

Domnívám se, že přes všechna pozitiva inscenace: nasazení, bezprostřednost, zaujatost, vstřícnost k divákovi uvedené skutečnosti degradují sympatické úsilí souboru a posunují kvalitu inscenace do nižších pater. Závěrem však nutno konstatovat, že v porovnání se současnou úrovní používaných předloh i způsobu inscenování her pro děti patří pohádka O nezbedné princezně Meziměstských k té lepší polovině.

Dušan Zakopal

Recenze

Divadelní soubor Klicpera Sadská,

Vlastimil Venclík, Druhá míza

Je pozoruhodné, když amatérský soubor věnuje svoji pozornost původní české tvorbě. V tomto případě uvedl hru autora, který byl znám převážně jako autor absurdního vidění světa, ironie a sarkasmu.

Tato hra má být o krizi středního věku. Stojí za to si připomenout základní fakta. Téměř padesátník Ota oznamuje příteli advokátovi, že se chce rozvést. Má přitažlivou známost s mladou fotografkou, cítí se jako znovuzrozený, ženu i děti nechává za sebou. Právník mu okamžitě vysvětlí všechna rizika tohoto vztahu (který chápe především jako erotické probuzení) a naznačuje mu i možnosti dalšího vývoje.

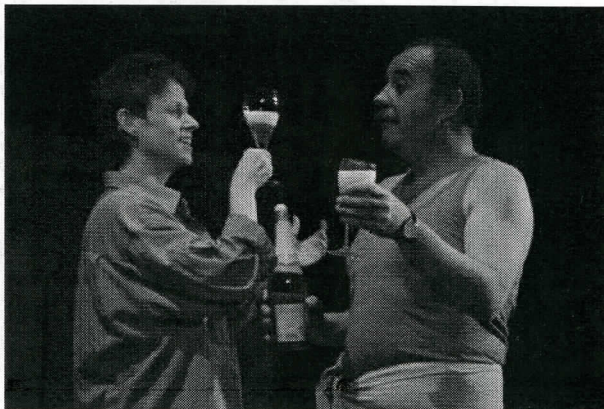
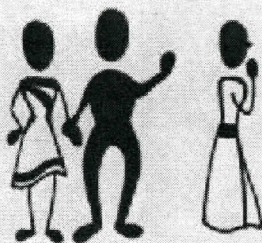
A všechny další obrazy jsou dokladem, že oprávněné varování se naplňuje. Ota dá připsat Yvetě nový byt, manželka se osamostatňuje, děti troskotají v životě a musí se začít o ně starat. Únava působí, že vztah

s milenkou přestává fungovat psychicky i fyzicky, přichází infarkt, syn se vyspí s jeho bývalou milenkou otec zůstává sám bez peněz, bez přátel na startovní čáře. Vrací se první scéna, kterou inscenace začala. Hra je provázena monology

jednotlivých postav, které o situaci nic nového nevypovídají, spíše konstatují a shrnují fakta.

Lze naprosto uvěřit, že podobné případy se v životě stávají, kartotéky psychiatrů a poli-

cejních vyšetřovatelů by mohly dodat další dráždivé podrobnosti. Ovšem jedna věc je životní příběh, a druhá jeho jevištní zpracování. Text působí spíše jako naučná moralita napsaná jako varování. mužům středního věku, dialogy jsou přímočaré. V situacích se konstatují fakta, hra tragicky začíná a

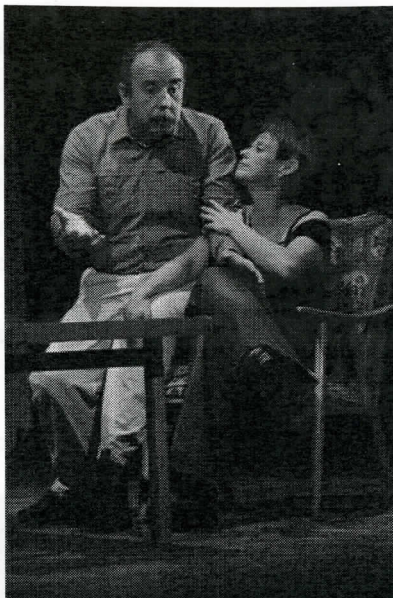

tragicky končí. Dalo by se říct, že komediální situace jsou naznačeny pouze dvě (Otův syn se setkává s matkou tatínkovy milenky, zmíněná matka se stará o milence či manžela své dce-ry).

Herecký soubor rozhodně představuje řadu zajímavých hereckých osobnostních typů. Především bych zmínil režiséra inscenace a představitele Oty Zdeňka Piskáčka. Soubor velmi poctivě auto- rovi slouží, ale nemůže dost dobře zvládnout lineárnost

dialogů, které nedávají možnost skutečného řešení dramatické situa-

ce, aktivního jednání, vyje- vování toho, co má zůstat skry- to a především psychologické- ho vývoje, pře- kvapivého jed- nání, procesu rozhodování, zkrátka toho všeho, co dává herci šanci na jevišti diferen- covaně a s velkou pro- měnou pravdi- vě existovat.

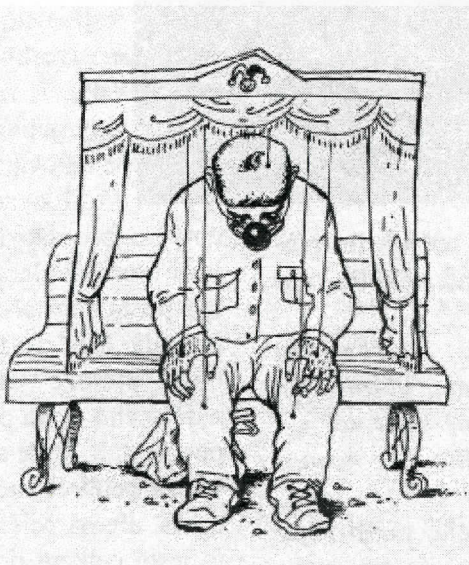
Kostýmní ře- šení působí pravděpo- dobně, scéna a její funkč- nost, ale snad i herec- ká akce trpí poměrně še- trným svíce- ním. Divák má pocit, že se stále ocitá v až příliš temném pro- storu. Scé- nická hudba

střídá dvě polohy, jednu slavnostní, něco mezi svatbou a pohřbem, dru-

hou v živém temporytmu ma- jící naznačit jistý pohyb a snad i neklid hlavního hrdiny.

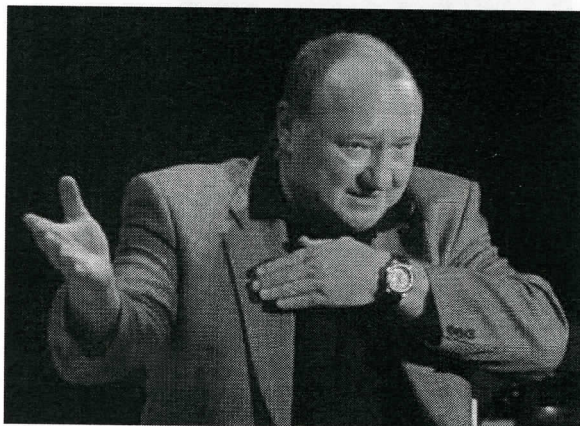
Souboru lze po- děkovat za sna- hu realizovat problematický text a přát, aby stejné inscenační úsilí přineslo průkaznější vý- sledek v jeho bu- doucí práci.

František Laurin

Nejhorší je, když se vytratí sranda, říká V. Jandák

Krakonošův divadelní podzim vstoupil do své druhé půlky a už pohostil i svého hosta. Letos jím byl herec a prezident zlínského mezinárodního festivalu filmu pro děti Vítězslav Jandák. Dříve než odjel zpět do Prahy, aby pro-

jednal právě další ročník festivalu, položila jsem mu několik otázek.

Máte osobní zkušenost s pořádáním festivalu, ačkoliv ten zlínský je nepoměrně větší než vysocký. Přesto, podělte se s námi o pocity na toto téma.

Z každého festivalu, má-li nějakou perspektivu, se časem stane taková velká fabrika. Vytrácí se z něho sranda a poezie, která

tady ve Vysokém bohudíky vydržela. Oba s manželkou už jsme o zdejší přehlídce slyšeli, ale když jsme sem přijeli, byli jsme okouzleni zdejší atmosférou, která je čistá a bezprostřední. A to je na tom festivalu skutečně to nejlepší. Nemám zatím jedinou připomínku. Povídali jsme si tady se členy přípravného výboru a bylo nám báječně.

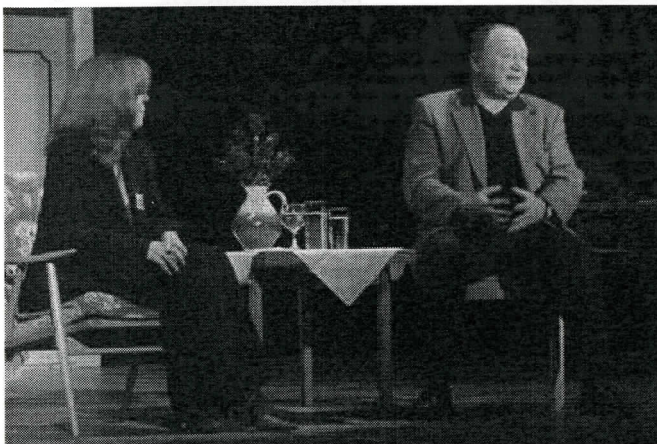
Předseda SČDO, ing. Jaroslav Vyčichlo, řekl, že tvorba pro dětského diváka je v současné době trochu v krizi. Vy jste prezidentem festivalu dětského filmu, máte stejnou zkušenost?

„Ano, máme. Proto našim festivalem taktéž akcentujeme tvorbu pro dětského diváka. A zaplaťbůh, že i vy tady, jelikož teď se objevuje taková zvláštní filosofie, a to hlavně ve filmech. Za-

číná se prosazovat názor, že děti jsou tvorové plnoprávní a měly by být postaveny před problémy jako dospělí. Mně to tedy přijde úplně blbý, protože jakmile se vytratí z dětského světa pohádky, fantazie, poezie, tak bude stát ten život ještě víc za pendrek, než stojí teď nejen u nás, ale na celém světě. U nás je to ještě celkem dobrý, ale jsou země, kde měli velkou tradici v branži tvorby pro děti, ať to bylo

Polsko nebo Maďarsko, a tam se teď neděje nic.

Mnoho profesionálů, ať herců nebo režisérů, v současné době spolupracuje s ochotnickými soubory. Máte i vy podobnou

“družbu“?

Momentálně ne, ale začínal jsem samozřejmě jako ochotník. Myslím si, že každý herec by měl projít tímto obdobím nezatíženým různými požadavky a touhou po slávě. Je to takové první zkušební stádium a já jsem jím prošel. První velká hra, v níž jsem hrál, byl Pták Ohnivák. Moje ochotnické období bylo strašně hezký, i když jsme se hádali. Dokonce jsem hrál v jednom souboru s pozdější kolegyní Janou Šulcovou. Vždycky si říkám, zaplať Bůh, že existuje ochotnické divadlo a že máme z čeho vycházet.

Vrátil bych se ale k vaší otázce. Jak jste připomněla, mnozí profe-

sionálové se začínají vracet k ochotníkům. Jdou tak trochu, podle mě, jako do sprchy a do sauny, aby tam ze sebe smyli ten sajrajt komerce, v úvozovkách tedy, a vrátí se tak k tomu jádru, k ryzímu

nadšení. Bez nadšení hrát divadlo totiž nejde. Myslím si, že toto je celé prokletí komerční televize, že ji dělají lidi bez nadšení, ať se na mne nezlobí, a to je špatně.

Jaký význam podle vás mají podobné přehlídky, jako je vysocká?

Obrovský. A hodně podsmyslů. Tedy žádný nesmysl, ale hodně podsmyslů. Hlavně v tom, že lidi, kteří hrají divadlo, udržují jazyk. To je strašně důležité. Dneska, sotva dítě začne říkat mámo, už ho nutí, aby řikalo anglicky matko. A to je špatný. Zadruté přehlídky a festivaly lidi sdružují a odtrhují je od největší drogy tohoto století – televize. Víte, základ lidství je v tom, že komunikují. A pak, na takových přehlídkách lidi spolu nejen mluví, ale děje se tam i neuvěřitelné množství srandy, neplánovaný srandy. Navíc je skvělý, že hraje čím dál tím více mladých. Není to jako v Rakousku, kde ochotnické

divadlo je jen pro důchodce. Řekl bych, že nyní vypukla značná renesance ochotnického divadla. Jenom když si vezmete, kolik je tady souborů, a na dalších přehlídkách se objevuje stejné nebo ještě větší množství. Divadlo má jednu strašně důležitou věc – kultivuje lidi, jak ty, který ho dělaj, tak ty, kteří se na to koukaj.

Poslední otázka - dnes jsme při loučení se souborem slyšeli kouzelnou poudačku Telemark, logicky mě proto napadá otázka, jaký je váš vztah k lyžování?

Víte, po bouračce, která mě potkala, už lyžovat nesmím. Dříve jsem lyžoval velmi dobře, ale teď mi to lékaři nedoporučují. Přesto jsem si koupil běžky, a protože u nás doma panuje patriarchát, rozhodl jsem, že budeme běhat na lyžích s mojí ženou. Nasadil jsem si lyže a okamžitě jsem pad na hubu. Zved jsem se, pad jsem doleva. Znovu jsem se zved, pad jsem doprava, zved jsem se – pad jsem dozadu, tak jsem běžky zahodil. A moje žena odběhla s jedním právníkem někam do dále. Tak takový je můj vztah k lyžím, řekl Vítězslav Jandák a odjel připravovat další ročník zlínského festivalu.

Krakonoši, díky

*Den byl jako sen,
nebe jako šmolka,
prostor vymeten,
hory byly blízko,
jako na dlani –*

*hodnocení, oběd, dvojí vítání,
jo – mezitím ještě pohádku jsem zhlíd.
(Nevěděl jsem, zda mám herce ctít či
zbít,*

*ten jazyk, co zněl mi dolů z jeviště,
v pohádce bych nechtěl slyšet napříště.)
Odpoledne bezva s panem Jandákem –
k besedě co pozván byl Vobskočákem.
Inu – den byl v klusu prožit příjemně,
vobskočácké zprávy znějí tajemně.*

*Prý se něco chystá, už se těšíme,
i když odložit to se moc snažíme.
Ne že bychom všichni smát se nechtěli,
jenže čím je blíž to, blíž jsme k neděli.
Týden zmizí v dále, středa už je dnes –
zlatem, rudou, hnědou strakatý je les,
v dálce bíle svítí obzor krásných hor –
ach, jak nespokojen je člověčí tvor.
Krásné věci dlouhé a pryč ošklivé
chtěl by mítí věčně, však spolehlivé
zprávy ve všech směrech potvrzují nám,
že své dobré – špatné chystá člověk sám!*

*Krakonoši, díky,
byť i pršelo,
nám je tady dobře, nám je veselo!*

jh

Staronový soubor z Meziměstí

Motto:

***Kdo nebyl dítětem,
nemůže se stát
dospělým.***

Charles Chaplin

Asi po trojím odložení schůzky a dvou pro soubor hektických dnů jsme se setkali. S kým? S režisérkou meziměstského souboru J.K. Tyl paní Irenou Kozákovou a vedoucím souboru a jejím bratrem Janem Kašparem. Třikrát na letošním Krakonošově divadelním podzimu uvedli Pohádku o nezbedné princezně. Teď tak trochu na přeskáčku odpovídají oba dotazovaní:

Jaký je ten váš soubor, o němž jsme se dověděli, že je nový nebo obnovený. Jak funguje?

Obnovený soubor vznikl v roce 2002. V roce 1995 jsme navázali na tradici pravidelných přehlídek, tzv. Meziměstských divadelních her. Těch proběhlo do začátku 90. let minulého století více než 30 ročníků. A právě od roku 1995 dalších osm. A jaká by to byla domácí přehlídka, kdyby na ní nevystupoval domácí soubor. A tak jsme my, kteří jsme měli zkušenosti s divadlem a chtěli ho znova dělat,

zorganizovali širokou náborovou kampaň. Vydali jsme náborové plakáty, relace do místní kabelové televize a některé dnešní členy jsme i ukecali. Výsledkem je soubor, který jste viděli. V roce 2002 jsme měli premiéru, oficiálně, na Meziměstských divadelních hrách. Proto činnost obrozeného souboru počítáme od tohoto roku.

Jaká byla cesta meziměstského souboru do Vysokého, myslím tu cestu soutěží? Proč soubor nevolil soutěž dospělých hrajících pro děti, rovnou cestou na rakovnickou Popelku?

Hlásili jsme se VSVD do soutěží východočeských amatérských souborů. Zařazení jsme byli do Miletína. Druhá soutěž se koná v Červeném Kostelci. V Miletíně jsme získali několik drobných cen a doporučení do Vysokého a také důrazné doporučení do Rakovníka. Tam hrajeme asi za čtrnáct dnů. Původně jsme mysleli, že ve Vysokém vystupujeme pouze jako hosté.

V programové brožuře píšete, že soubor byl omlazen, získal do svých řad několik mužů – budoucích herců a proto sáhnul po lehčím žánru – pohádce. Proč si myslíte, že pohádka je lehčím žánrem?

Domnívám se, že pohádky se lépe hrají – obsahují veselejší role, které jsou snazší. Pohádka se lépe

učí a nějaká chybička se ztratí. A pak – je tu i určitá zkušenost veskrze pozitivní z předchozí práce. Zatím jsem zatajila, že jsem ještě v r. 1997 a 98 udělala s dětmi dvě pohádky. Nemám proto z pohádky takový strach.

Není pohádka, na kterou chodí i děti z MŠ, příliš dlouhá? Počítali jste s tím, že dítě školního věku se soustředí nejvýše 45 minut, spíš i kratší dobu? Představení je dvakrát tak dlouhé, není to moc?

Představení se hraje s přestávkou, v kolektivu souboru pracují čtyři učitelé, kteří učí na prvním stupni. Takže je zcela jasné, co děti vydrží a co ne.

A jak děti reagují při představení, jak se chovají?

Co představení, co divadlo nebo obec, to jiná reakce. Někde bouří a smějí se, jinde ne tolik. Hlavně překvapují, reagují na místech, kde bychom to nečekali a naopak. Rozdíl je i mezi školními dětmi a dětmi z MŠ.

Co dalšího na sebe chcete prozradit?

Soubor moc děkuje, děkuji i já a bratr všem svým kolegům z původního souboru. Přicházeli s radami a pomocí. Bez nich by výsledek nebyl takový. Chceme říci, že k nim chováme úctu a také díky nim jsme ve Vysokém. Nikdy jsme totiž ani nedoufali, že bychom se

sem mohli dostat.

Děkuji za váš báječný přístup k divadlu a hlavně divadlu pro děti (vy)

Koukej, Alfréde, ta scenérie, ta dramaticčnost okamžiku, to napětí a harmonie! Mě ti ty vysoké západy slunce oslovují víc, než ty inscenace, asi zůstaneme sedět...

DS Klicpera při KC Sadská, jeden z nejstarších

Motto:

I slovo je čin. F.X. Šalda

Pan režisér Zdeněk Piskáček velice ochotně přiběhl na telefon (ještěže ta čertovská krabička zvaná mobil, existuje) a na půdičce Krakonoše odpovídal na moje vlezlé otázky.

Tradice, ach tradice. Rokem založení souboru je rok 1815 a pak už to s určitými přerывy pokračovalo dodnes. Dávno již nejde o jeden a týž soubor, ale přesto, co to s vámi dělá?

Tradici pocítujeme jako nutnost klást neustále vyšší a vyšší požadavky na soubor. Vždyť s krátkými

prestávkami soubor funguje od dob národního obrození, jedním z jeho zakladatelů je sám velký autor a dramaturg Václav Kliment Klicpera.

Je o co se opřít. Soubor má od Adolfa Řeháka zpracovánu kroniku, která mapuje celou jeho historii. V Sadské je muzeum a v něm jsou uchovány památky na počátky činnosti souboru, na jeho nejstarší období. Nejstarší plakáty jsou vylepeny na víku truhlice, která zůstala po našich předchůdcích. V muzeu jsou účetní knihy, texty her i další doklady. Kronika byla napsána mnohem později, ale podle autentických dokumentů.

A stav souboru dnes?

K dnešku máme 30 členů, to jsou všichni ti, kdo k souboru patří. Soubor se snaží ročně nastudovat jednu hru pro dospělé a s ní se obvykle zúčastňujeme i soutěží.

Letos jsme uspořádali 5. ročník Pohádek s Mikulášem. Domácí soubor nastuduje pohádku, na Mikuláše ji uvede a po ní následuje mikulášská nadílka. Letos také proběhl 5. ročník Cesty pohádkovým lesem, což je procházka krásnou polabskou přírodou a pohádkové bytosti v provedení členů souboru připravují poutníkům úkoly, za něž jsou pak děti odměňovány. Cesta

končí táborákem a opékáním buřtů. Všechno tohle se děje na Den dětí.

Jak je to s dramaturgií souboru, máte nějaký vyhraněný směr, kterým se chcete ubírat?

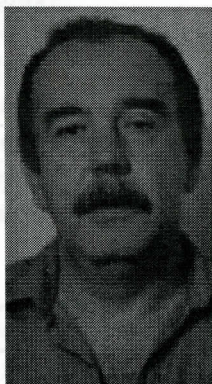
Soubor hraje Venclíkovu Druhou mízu, což je hořká komedie. Dosud jsme hráli především komedie, režie však chtěla něco trochu jiného, chtěla zkusit, co změna udělá s herci a divákem. Změna byla kvitována s pochopením v místě. Hra je výsostně dnešní, aktuální, řeší dopad vlastního neodpovědného jednání na osobu hlavního protagonisty a jeho blízkých. Na sobecké jednání doplácí nakonec všichni.

Je velmi těžké vybrat kvalitní současnou hru domácího původu a z domácího prostředí. Dlouho jsem uvedení zvažoval, zvláště, když sám musím hrát.

Co dál, kam bude soubor směřovat?

Soubor hraje pro diváka. Jsme rádi, když divák odchází spokojen. Hodně vyjíždíme, reprizuje se tak desetkrát. Smyslem není účast v soutěži, ale hra pro diváka. Přejeme si také, aby se naše představení líbilo i ve Vysokém, aby místní divák byl spokojený a nelitoval večera stráveného v divadle.

Děkuji za rozhovor. (vy)

Pohádka očima školáků a předškoláků

Před představením

Těšíš se na pohádku?

-Jo.

-No, moc se na ni, no asi se na ni těším a asi ne. Řekla bych, že je to pro malé děti.

Víš, o čem je pohádka?

-O princezně.

-Nevim.

-Vím, o princezně.

O přestávce

Jak se ti zatím líbí pohádka?

-Potěšili mě, že je to takový pěkný, ale nemusely tam být takový moderní věci.

-Dobře.

-Jo pěkná.

-Hezky.

-Mně se to strašně líbilo a myslím, že to bude i dál hezký.

-Je to hrozný.

Myslíš si, že zachrání princeznu?

-Nevim.

-Jo.

-Nevim a je mi to jedno.

Jaká postava se ti nejvíc líbí?

-Čarodějnice

-Loupežníci

-Princezna

-Kilián

-Kokta

Po představení

Jak se ti líbila pohádka?

-Jo.

-Ano, byla moc pěkná.

-Nevim, mně se to nák nezdálo.

-Líbila se mi moc.

-Byla hezká až na toho zlého čaroděje.

-Vždyť to bylo pro malý a ne pro nás.

PaP&VaZ

Druhá míza?

Začátek

Co od dnešního představení očekáváte?

-Je to Venclík, tak očekávám trošku dobrého humoru.

-Dobrou zábavu a protože to je komedie o středním věku, tak určitě budou hrát starší herci. Obdivuju, když oni ještě dokážou bavit publikum.

-Velký divadelní zážitek, tak jako od každého představení.

-Nějakou komedii asi podle názvu.

-Doufám, že zažiji pěkný divadelní večer.

Proč jste si ho vybral/a?

-Chodím na každé představení a jsem zvědavý na každý soubor.

Jak se na něj těšíte?

-Sice se těším, ale protože to jsou konkurenti a zítra hrají,

tak z toho mám trošičku obavy.

-Tak já jsem tady celou dobu a těším se na každé představení.

-Ale jó, těšíme.

-No určitě jo, protože už sem jezdím třicet let, takže to dobře znám a vždy se dobře pobavím.

Jak se vám zatím líbí letošní

KDP?

-Tak v podstatě líbí. Jsou zde divadla, která jsou slabší, potom ta, která jsou superlativní, takže se to docela vyrovnává.

Jaké představení hodnotíte jako nejlepší?

-Mně se zatím nejvíc líbili Motýli.

-No, ty Motýli.

-Prozatím se mi nejvíc líbil Ořechov.

-To Ořechovské.

Přestávka:

Jak se vám zatím líbí dnešní představení?

-No comment!

-No tak, zatím moc ne.

-Ničím tě ta hra nepřekvapí, z toho, co nám tu předvádí a autor napsal, už můžeme prakticky rozluštit, jak to dopadne.

-Nemůžu říct nelíbí, nemůžu říct líbí. Prostě průměrná ochotnická práce.

Co byste vytknul/a hercům?

-Pana Venclíka.

-Malá barvitost projevu, malá srozumitelnost.

-Je to celkem sympatické, je jim docela rozumět, ale špatně nasvícené, vůbec z poslední řady nevidím některé momenty, takže pokud se na to maximálně nesoustředím, tak vůbec nevím, kdo jedná.

Konec:

Co si odnášíte z dnešního představení?

-První půlku jsem mohl, dokud tam byla ta holka, tak to šlo.

Říkal jsem si, že ta druhá bude lepší. Bohužel. Vůbec ten pohyb se mi zdá takový nesevčený, on tam mluví do ní.

Chtělo by to ještě chvíli pocvičit. Často se otáčí na kameru, jako by ji nikdy neviděli.

-Bylo to pěkný, si myslím.

-Čekala jsem víc.

Co říkáte na výkony herců?

-Snad když budou mít víc zkušeností.

Či si myslíte, že je to chyba?

-No, komplexně.

-Především je to chyba režie.

Někdy i autora. Herců podle toho, jaký mají talent.

SaM&TaT

Názor diváka

Viděno ze 7. řady

aneb

Tápání ve tmě

Na začátek mi dovoluť ocitovat závěr *Slova o hře* z programové brožury Krakonošova divadelního podzimu 2003: „...divák, který přijde na naše představení, se nejen pobaví, ale může se i přiučit.“

Odpusťte, ale asi jsem natvrdlá: čemu se mám na téhle hře přiučit? Jak orvat chlapa, aby z něj byl ve finále bezdomovec a psychouš? Nebo jak výhodně u rozvodu ošukbat manželka a potom se odstěhovat za velkou louží? Ne, tady se nebylo čemu přiučit. Nebo se snad mýlím?

A pokud jde o pobavení se: DS Klicpera při KIC Sadská měl rozhodně ty nejlepší záměry a úmysly, leč výsledek jejich jistě poctivé snahy je k pláči. Zřejmě dosti značný podíl na tom, že jsem se jako divák nebavila, měl samotný text hry, potažmo charakterizace jednotlivých postav. Byly nepřesvědčivé, plytké, dialogy nicneříkající a bezobsažné. Vše bylo průhledně předvídatelné, žádné dramatické zvraty nenastaly. Vystupování jednotlivých postav v úloze jakéhosi chóru

byla záležitost značně diskutabilní, už proto, že skrytí v šeru působili jako hlasy duchů ze záhrobí.

Je mi jasné, že hrát tragedie či aspoň hry s vážným námětem se v dnešní době moc nenosí a nikomu se do nich nechce, ale tahle hra není ani pořádná tragedie, při níž by se člověk byl nucen zamyslet sám nad sebou a prožít si na závěr onu očistnou katarzi, která v úterním představení citelně chyběla.

Mag

Mé kroky

*Mé kroky mě vedou,
všichni to tak berou,
že je krásně nad Jizerou.
Maličké městečko...místečko Múzy,
inspiraci hledám v chůzi.
Jdu a vidím davy lidí,
farář všechno řídí,
smuteční pochod,
uskutečním odchod.
Odcházím.
Na jiném místě Múzu nacházím,
domy, stromy,
v ulicích čisto.
Krásné je to místo.
Vysoké nad Jizerou,
mé mě tam vedou,
všichni to tak berou.*

*Pro Vysoké nad Jizerou:
Radek Hásek*

VOBSKOČÁCI POZOR!

Doufám, že jste spolek nejen korupční, ale i hravý. Zajisté jste si již povšimli popraskané omítky zdejšího divadla. To není stářím, ale snahou divadlo nafouknout, aby vstřebalo ještě více aktivit než dosud. Aby tedy neprasklo ve švech, což by se mu mohlo klidně ve čtvrtek odpoledne stát, bude valná hromada Vobskočáku mimo jeho zdi.

Pokud však čekáte, že vám prozradím nové místo určení – pak čekáte marně. Neřeknu nic. A znovu opakuji – doufám, že jste spolek hravý. Vzpomínáte si, jak jste si jako děti hrávali na stopovanou? Pokud ne, tak si to připomenete. Začátek valné hromady je stejný, ale bylo by dobré, kdybyste si připočítali alespoň čtvrt hodiny na cestu a nepřišli tak pozdě. První značku najdete u divadelní hospůdky a odtud pak hledejte další, až dorazíte k cíli své cesty – k valné hromadě Vobskočáku. (jn)

Chystaná režijní škola SČDO

Ne zcela uspokojivý stav činoherní amatérské režie, zvláště pak inscenací pro děti, nás vede k záměru otevřít „školu základů činoherní režie“. Chceme navázat na dobré zkušenosti vzdělávacího systému v SČDO představovaného již dříve ukončenými třemi běhy režisérských škol (1981 – 1983, 1987 – 1988, 1991 – 1992) a několikaletými semináři na Jiráskově Hronovu a Krakonošově divadelním podzimu ve Vysokém.

Předsednictvo SČDO si vytkllo za cíl zjistit předběžný zájem o režijní školu, upřesnit zaměření a náklady na školu a také včas zajistit obsahovou a materiální přípravu.

Cíl školy:

Získat základní znalosti pracovních postupů činoherního amatérského režiséra se zvláštním zaměřením na inscenování her pro dětského diváka. Příprava na uplatnění vlastních režijních schopností frekventantů.

Obsah:

Část seminářová (při užití modelové dramatické předlohy):

- základy dramaturgie
- prvky divadelního řemesla
- dramaturgicko-režijní koncepce
- tvorba inscenace (práce s hercem, dramatická situace, apod.)
- další podle potřeby frekventantů

Absolventské práce:

- režijní kniha
- vlastní příprava frekventanty vybraného textu pro děti s individuální lektorskou konzultací

Rozsah:

200 – 300 hodin a individuální konzultace 20 – 30 hodin.

Předpokládaná doba trvání školy :

Cca dva roky

Frekventant

Začínající amatérský režisér či režisérka, celkový počet cca 20 osob.

Územní zaměření

Je snahou konat školu v místě jednotlivých oblastí, eventuálně zajistit výukovému programu příslušnou akreditaci. Hlavním smyslem je ovšem napomoci vzrůstu kvality ochotnických inscenací zaměřených na dětského diváka. Školení jsou zaměřena na všechny zájemce, nejen členy SČDO.

Prosíme všechny zájemce, aby se přihlásili individuálně nebo prostřednictvím oblastních výborů SČDO do 15. listopadu 2003 na adresu: ing. Dušan Zakopal, gen. Píky 12/2886, 702 00 Ostrava 2, tel. 604 964 041. Nejlepší by bylo, kdybyste neotáleli se svými přihláškami a předali je osobně přímo panu Zakopalovi ještě v době konání přehlídky.

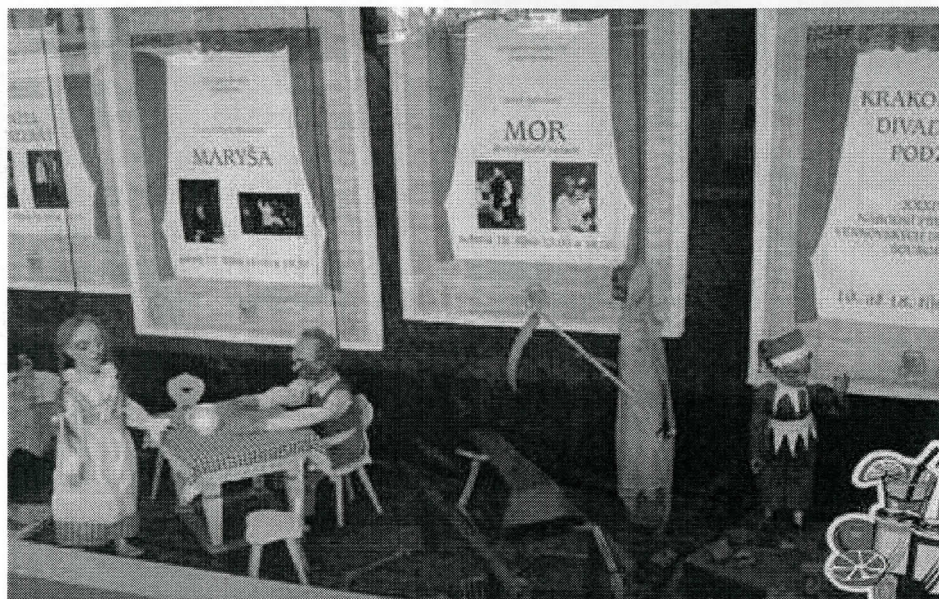
(vy)

Výlohy vznikají i v posteli

Původně tvořila výlohy upozorňující na jednotlivá soutěžní představení přehlídky Jana Vodseďálová. „Jednoho dne prohlásila, že co se dalo vymyslet, vymyslela a udělala. Má dvě děti a nové nápady už chybí,“ řekl Jan Hejral ke změně autorky propagačních výkladních skříní ve vysokém nákupním středisku. O pomoc byla požádána Honzova přítelkyně Lenka Richterová

„Jednou jsme tak leželi v posteli a přemýšleli o tom, co do těch vý-

loh dáme. Jana opravdu to, co dobrého šlo udělat, udělala. Pak jsme si uvědomili, že vlastně máme v souborovém fundusu loutky,“ vysvětluje Honza a dodává, že původně zamýšleli vytvořit ve výlohách jakousi pohádku.

„Bylo zajímavé přemýšlet, vybírat a instalovat klíčové nebo dostatečně vypovídající scény ke každé ze soutěžních inscenací,“ vzpomíná Lenka. A že přemýšleli skutečně nad každým detailem dokazuje například obraz ke hře Manžel na inzerát – obrýlená dáma hledající svého nového chotě má puntíkované šaty a je usazena v jinak barevném, ale taktéž puntíkováném křesle. Všimli jste si už? Ne? Tak hybaj k samošce na náměstí. (jn)

Vítání s rumem a kremrolí

Bezmála dvěstěletou tradicí se pyšní DS Klicpera při KIC Sadská, který přijel do Vysokého podruhé. Jakmile je před divadlem včera přivítal Ivan Hanuš (přípravný výbor) a Vlastimil Ondráček (SČDO), vešli Sadští mezi přítomné diváky s barely jejich léčivé vody, neboť Sadská bývala kdysi lázeňským městem. Jaká voda byla, netuším, neb jsem neměla odvahu ji ochutnat. Pozorujíc však obličej kolemostojících, které se jim kroutily do nehezkých grimas, ujistila jsem se v tom, že jsem dobře učinila.

Druhým souborem, jenž bezprostředně poté přivítala společně

A zazvonil zvonec

Konec oficiálního pobytu na přehlídce byl včera odzvoněn hned dvěma souborům najednou. Loučil se nováček Krakonošova podzimu SNOOP Opatovice nad Labem a DS J.K.Tyl při MKS Meziměstí.

Druhý soubor měl konkrétní přání - vidět zdejší flašinet z loutkového divadla, což jim bylo beze zbytku splněno. A to byl jen začátek veselého rozpoložení, které se v Divadelní hospůdce rozhostilo.

Předseda SČDO Jaroslav Vyčichlo konstatoval, že je třeba poměřovat síly. „Ti, kdo se bojí souměřit, ani vlastně pořádně nevědí, jaké divadlo hrají. Divadlo pro dětského diváka je celostátně ve špatném stavu, proto SČDO hodlá vyhlásit novou režijní školu zaměřenou konkrétně na divadlo pro děti.“

S napětím všichni očekávali, co na loučící se soubory prozradí jejich hostesky. Své Monice Meziměstští hrozili pěstmi, proto možná ta nebohá dívka všechny ubezpečovala, že na ni soubor byl hodný. „Byli mým prvním souborem, o který jsem se starala, a chovali se ke mně velmi shovívavě. Byli milí a někteří obzvláště veselí. Navíc se vzorně starali o čtyřměsíční Anežku, která je provázela všude kromě hasičovny,“ řekla Monika.

s panem Ondráčkem Svatka Hejrlová (přípravný výbor), byl DS Kulturního střediska Velká Bystřice. Ti uchopili vstup na vysoká divadelní prkna razantně. Nejprve vystříhli velkobystřickovysockonadjizerskou zdravici, již předcházelo vysvětlení některých pojmů. Hned vzápětí postavili Bystřičtí před divadlo na zem lahve alkoholu se slovy. „Přijde-li si pro ni někdo z korupčního spolku Vobskočák a prokáže nad veškeré pochybnosti své členství, a to vše stihne během písně, pak jsou lahve jeho,“ prohlásil zástupce souboru. Pravdou je, že rychlost, jakou dokáže vyvinout prezident zmíněného spolku Jaroslav Vondruška, je až neuvěřitelná. Vydatně mu v jeho počínání pomáhali členové Vobskočáku Jiří Hlávka a Jiří Pošepný, běžící s velkou fotografií prezidentovou. Tedy, pánové, co vše nejste schopni udělat pro láhev rumu. Já jsem si s velkou chutí smlsla na vynikající kremrolce, které rozdávaly mezi přihlížející členky velkobystřického souboru.

(jn)

Katka na Opatovické také příliš neprozradila: „Byla jsem obviněna z toho, že jsem soubor nehorázně opila. Ale já jsem jim nic nenalévala ani do sklenic ani do krku, pouze jsem s nimi zpívala při kytáře.“

Vítězslav Jandák, který byl to-
muto loučení přítomen, radostně

konsta-
t o v a l
společ-
ně se
s v o u
ch o t í,
že tento
národ
nezhy-
n e .
“Národ
je spo-
le č n á
ř e č ,
kterou

vy všichni předáváte prostřednic-
tvím klasiků dál. Záchrana národa
není v počtu televizních stanic, ale
v počtu takovýchto divadelních
souborů. Nechť jich vzniká stále
více.“

Protože se tentokrát loučilo se
dvěma soubory, i poudačky Slávky
Hubačkové byly dvě. Meziměstí si
přáli svou starou známou „Ach vy
dědečku“ a nováčci Opatovičtí do-
stali tradiční „Telemark“.

(jn)

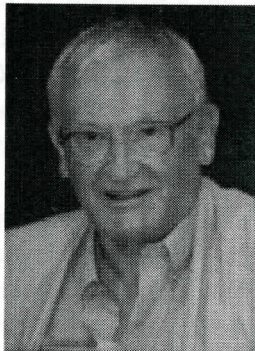
Postřehy ze semináře

„Je to pro mne tragický příběh, a
proto přestávám mluvit a odchá-
zím,“ zkonstatoval předseda poroty
Jan Císař, když zahájil rozborový
seminář opatovického představení
Vraždy a něžnosti a předal slovo
svému kolegovi, porotci Jiřímu
Hrašemu.

„Z kterých Opatovic jste?“,
optal se ještě jednou profesor Císař
a jakmile dostal odpověď, že od
Hradce Králové, byl zdrcen ještě
více. „Jak to, že o vás nevím, jak
jsem vás mohl přehlédnout?“ du-
mal vrtě hlavou. Vždyť právě
v Opatovicích pan Císař prý prožil
svá mladá léta,
chodil se tam
koupat a pro-
háněl se se
psem. A nyní
přehlédne hra-
jící divadelní
soubor!

Zřejmě pro-
to dříve než
soubor propus-
til z národní přehlídky, slíbil, že se
do Opatovic určitě vypraví, aby
shlédl představení v domácím pro-
středí.

(jn)

KURZ PRAKTICKÉ REŽIE POTŘETÍ

Na tři desítky posluchačů Kurzu praktické režie (KPR) se letos sjelo do Vysokého nad Jizerou, aby se jim v průběhu Krakonošova divadelního podzimu a následných soustředění dostalo systematicky potřebných poznatků a dovedností pro práci režiséra v divadelním souboru. Po dvou předchozích bžích kurzu, kdy byla vedoucí lektorkou dramaturgyně Mgr. Kateřina Fixová, se tentokrát vedení kurzu ujal režisér a umělecký šéf Divadla ABC v Praze a pedagog DAMU Mgr. Milan Schejbal. Spolu s dr. Milanem Strotzerem z pražské Artamy, Mgr. Pavlínou Morávkovou, dramaturgyní divadla ABC v Praze a Mgr. Marií Poesovou, lektorkou dramatické výchovy, připravil na základě zkušeností a poznatků z minulých režijních kurzů učební plán rozvržený do osmi soustředění o rozsahu vždy 8-9 dnů, střídavě konaných při KDP ve Vysokém n. J. a Jiráskově Hronově. Fakultativně budou mít posluchači možnost zúčastnit se dalších soustředění, konaných zejména v rámci FEMADu Poděbrady, Divadelní Třebíče a Popelky v Rakovníku.

V pátek večer Kurz praktické režie zahájil na půdičce Krakonoše, která sotva pojala nebývale vysoký počet posluchačů. Rekordní není jen celkový počet, ale také zastoupení mužů, kterých jsou plné dvě třetiny. Kurz pracuje v dopoledních i odpoledních hodinách, navštěvuje přehlídková představení a rozpravy na půdičce ke každému z nich. Výuku zahájila Mgr. Marie Poesová. Jejím obsahem byla dramatická výchova – komunikace (dramatické hry, cvičení a improvizace). Jejím cílem bylo mj., aby se účastníci kurzu co nejdříve poznali a sblížili tak, aby byla umožněna kolektivní a dělná atmosféra pro práci v tak velké skupině. Posluchači se dále setkali s prof. PhDr. Janem Císařem, CSc., který jim zprostředkoval formou přednášky historicko-teoretický úvod do dramaturgie a s ní spjatého divadelního pojmosloví. Úvodem do praktické dramaturgie pokračovala Mgr. Kateřina Fixová, aby na ni dramaturgickým rozbořením hry (Maryša br. Mrštíků) mohla navázat lektorka Mgr. Pavlína Morávková. Posluchače na prvním vysokém soustředění ještě čekají základy herecké práce s vedoucím kurzu Mgr. Milanem Schejbalem, který působí coby lektor i v nočních hodinách jako vedoucí hry Palermo, jež má s výukou styčné plochy. Noční seance Palerma jsou přirozeně dobrovolné.

Velké poděkování náleží nejen lektorům a těm, co kurz obsahově (viz

výše) a organizačně (IPOS-ARTAMA) připravili, ale také organizátorům Krakonošova divadelního podzimu a jeho přípravnému výboru, včetně občanského sdružení Vobskočák, jehož prostřednictvím byl uplatněn a získán grantový příspěvek od Ministerstva kultury ČR. Zvláštní poděkování náleží Lucii Nesvadbové, vedoucí rekreačního zařízení České spořitelny a jejím spolupracovníkům a Divadelnímu spolku Krakonoš za to, že pod jejich střechami našel kurz prostory pro výuku a zázemí pro stravování. (MS)

AMATÉRSKÁ SCÉNA

DO KAŽDÉ DIVADELNÍ RODINY

Amatérská scéna může být pro toho, kdo nemá nic společného s amatérským divadlem, synonymem pro amatérské divadelní dění. Divadelníci toto slovní spojení vnímají zcela konkrétně jako název svého časopisu, který jim přináší informace o tom, co se v amatérském divadle událo, poskytuje jim servis zejména v oblasti dramaturgické, legislativní, technicko-organizační aj., zprostředkovává zkušenosti ze života souborů a zajišťování jejich existence, reflektuje zahraniční dění a zkušenosti, monitoruje činnost souborů a připomíná jejich výročí, včetně jubileí tvůrčích osobností etc., etc.

V příloze **d'ARTAMAN** se divadelníci dozvídají, co se bude dít, kdy a jak. Nalézají v ní propozice přehlídek, vzdělávacích a dalších divadelních akcí a přihlášky na ně. Časopis má od roku 2001 **Repertoárovou přílohu**, v níž jsou otiskovány vybrané, jevišti prověřené texty divadelních her, doplněné dramaturgickými pendanty, upozorňujícími na jejich kvality, respektive úskalí, která je při inscenování třeba překonávat.

To vše a mnoho jiného, včetně bohaté obrazové části vytváří z Amatérské scény jediný nejucelenější informační prostředek o amatérském divadelním dění v ČR. Vychází 6x ročně. Roční předplatné činí 240,- Kč. Můžete si je zajistit i zde ve Vysokém n. J. u stánku s publikacemi při vstupu do divadla Krakonoš (vždy cca hodinu před večerním představením) nebo kdykoliv, když potkáte jeho redaktory dr. Milana Strotzera (vždy poblíž Kurzu praktické režie) a Jana Strejcovského (tajemník poroty). Dejte tak sobě i Amatérské scéně dárek k 40. ročníku časopisu v roce 2003 a k 50. ročníku Ochoťnického divadla (původní název) v roce 2004. **Amatérská scéna by neměla chybět v žádné divadelní rodině!** MS

Kdo je kdo

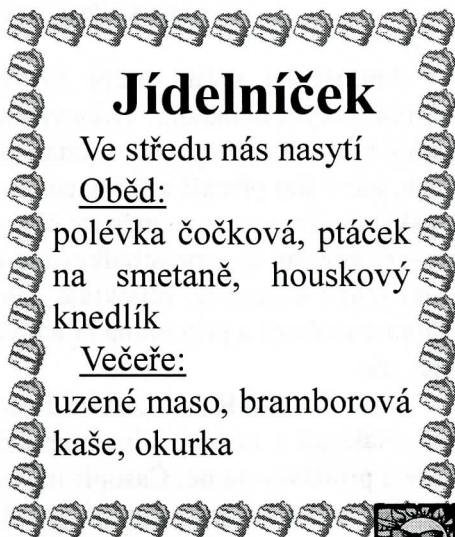
Množí se dotazy, kdo se vlastně skrývá za zkratkami pod články ve Větrníku. Proč se nepodepisujeme celými jmény, halasí veřejnost. Tak tedy vězte - není to proto, že bychom si za svými názory nestáli. Prostě nepovažujeme za nutné, když se s vámi prostřednictvím stránek Větrníku setkáváme každý den, abychom všechny drobnosti podepisovali celými jmény. Ale abychom odbourali tu zeď anonymity, představíme se vám. Pod zkratkou (vy) píše rozhovory s režiséry jednotlivých představení ing. Jaroslav Vyčichlo, předseda SČ-DO. Mag označuje Markétu Strašrybkovou, která se kromě osobních, diváckých postřehů z představení stará také o pravopisnou čistotu našich příspěvků, a (jn) patří mně, Janě Fričové. A poslední zkratkou je jh, což je Jiří Hlávka. (jn)

POZOR, POZOR! VOBSKOČÁK

něco připravuje

*Určitě to
proběhne před
koncem přehlídky*

Předpověď počasí na středu:

Jídelníček

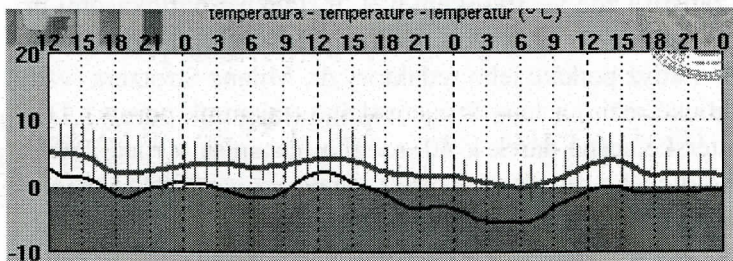
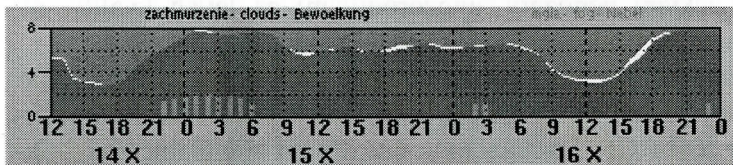
Ve středu nás nasytí

Oběd:

polévka čočková, ptáček
na smetaně, houskový
knedlík

Večeře:

uzené maso, bramborová
kaše, okurka

I když teploty nebudou přes deset stupňů nad nulou a vítr bude stále severní, zataženo bude jen v nižších polohách (což se nás netýká). Srážky budou spíše symbolické – zkrátka bude jasné, podzemní počasí.

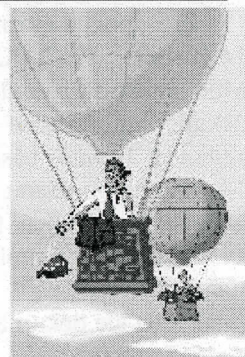
Partneři XXXIV. národní přehlídky venkovských divadelních souborů
Krkonošova divadelního podzimu

PP & S.F.O.

Die Garten - Galerie

CHANO
PRIKRY

EPRONA

R Sager

Gonten Švýcarsko

AD
servis

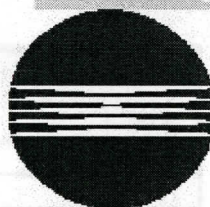
ŽELEZÁŘSTVÍ *skoly*
domáci potreby - elektro

REKOS

COMPUTER SHOP

CS23

BOLJA

MINOLTA

Gema
Tumov

BEZEMA
COLOURS ARE OUR PASSION

ROKA
S.F.O.

ts
Semily

Ciba

HYBLER
SINCE 1894

Vybráno z knihy přání a stížností (Vaverka Company)

13.10.1985 VĚC: ŽÁDOST

Vysoce vážení mudrci a mudrlanti,

jelikož při výkonu mé funkce mi vadí nerovná podlaha, kdy při zakopnutí o odchlípující se podlahovou krytinu ohrožuji hosta tím, že mu naleji pivo do kapsy nebo tím, že knedlíky vysypu za límec a do výstřihu, prosím snažně o malé úpravy na straně levé z pohledu techniky.

Zn.: „pokud možno včera“.

Předem děkuje Marta

14.10.1985 VĚC: PODĚKOVÁNÍ

Milá, mně trochu nadřizená techniko,

děkuji vám převelice za opravu mého pracoviště. Nyní se mi to teprve bude obsluhovat. To bude báseň. Odměnu si můžete vybrat v naturáliích, tj. polibek.

Ale na druhou stranu, kdo to po vás bude uklízet. Já nemám uzavřenu dohodu o uklízení po technice, teda aspoň nebyl vznešen požadavek na kvalifikaci uklízečky. Takže musíte zaplatit poplatek čili pokutu. Tím pádem se vám polibku nedostane.

Jinak teda ale děkuji a doufám, že i některá z mých příštích proseb bude taky tak rychle vyřízena.

Vaše sekretářka č. 1

Čtvrtek 16. října 2003		
9:00	seminář	malý sál
11:00	přípravný výbor	kužárna
13:00	příjezd Karolinka	
13:30	loučení Velká Bystřice	malý sál
14:30	dechovka	před divadlem
14:30	vítání Karolinka	městský úřad
15:00	vítání Karolinka	před divadlem
16:00	Manžel na inzerát Libochovice	velký sál
18:00	Valná hromada Vobskočák	hasičovna
19:30	Manžel na inzerát Libochovice	velký sál
21:30	zasedání poroty	kužárna
22:00	společenský večer	hasičovna

MINOLTA

Větrník, zpravodaj XXXIV. Krakonošova divadelního podzimu – Národní přehlídky venkovských divadelních souborů. Vydává přípravný výbor. Redakce Jana Fričová, technické zpracování Ing. Josef Hejral, fotografie Ivo Mičkal, video Standa Šmíd. Náklad 220 ks. Cena 7 Kč.